

עין משפט
גו מוצה

עו :

במאי אוקימתא ברה"ר אימא סיפא וא"ת דמשמע דלי מיירי
בסימטא ניחא ואמאי כיון דיעד מילתא דאבי ורבא מקשי
ליה היכי מהניא מסירה בסימטא לפירוש ר"י וי"ל דלי מיירי בסימטא
ניחא דפליגי רבי ורבנן אי מהניא מסירה בסימטא או לא ואבי
ורבא כרבנן אלן אי מיירי בנרשות
הרביס לא הוו לא כרבי ולא כרבנן
דלפילו רבי מודה דמשיכה קניא:
ואי ברה"ר בפאן אוניא מיניה
לרשב"א ואי בסימטא נמי
מאנן אלגה וי"ל דלפסטר לאוקמה
נרשות של עשיה: ה"ק [כו] אי
ברשות בעלים היא אי קני עד
שישבור. מה שפירש נקוטטרס דרשות
בעלים היינו רשות מוכר אין נראה
לרשב"א דהא משמע לא קנה במסירה
עד שישבור את מקומה מכלל
דלרבי קני במסירה ונרשות מוכר
פשיטא דלא קנה במסירה דדוקא
בנחזר שאינה של עשיה קאמרי אבי
ורבא דקניא מסירה ונראה לרשב"א
לפרש דרשות בעלים לאו רשות מוכר
קאמר אלן כלומר אי רשות שיש של
בעלים היא כמו חצר שאינה של
עשיה וכן לר"י: **ומה** סבר
מראה מקום הוא לו. וא"ת אבי
דחשיב לקמן נפסק גט פשוט ודף
קשה: רבן שמעון בן גמליאל
(וורשב"א) כולוה סנירי להו מראה
מקום הוא לו אמאי לא חשיב רבי
בדליהו וי"ל דלא חשיב אלן השניין
במשנה ולרשב"א נראה משום דאינן
למידתי דפליגי במסירה אי קניא
בסימטא או לא: **אמר** רב פפא
האי פאן דמובין שטרא אמר

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

עד שימשכנה או עד שישכור את מקומה לא
קשיא כאן ברשות הרבים כאן בסימטא
במאי אוקימתא להא בתריהא ברשות
הרבים אימא סיפא וחכמים אומרים לא קנה
עד שימשכנה ואי ברשות הרבים נמאנן
אוגיר ותו משיכה ברשות הרבים מי קניא
והא א"בוי ורבא דאמרי תרווייהו "מסירה לא
קונה ברשות הרבים ובחצר שאינה של
שניהם בשימכה קונה בסימטא ובחצר שהיא
של שניהם: והגבהה קונה בכל מקום מאי
עד שימשכנה נמי דקאמר ומאי עד שישכור
את מקומה דקאמר הכי קאמר עד שימשכנה
מור"ד לסימטא ואם רשות בעלים היא לא
קנה עד שישכור את מקומה לימא אבי
ורבא דאמרי כרבי אמר רב אשי (א) אי דאמר
ליה לך חוק וקני הכי נמי הכא במאי עסקינן
דאמר ליה לך משוך וקני נמי סבר ל"קפידא
ומר סבר מראה מקום הוא לו אמר רב פפא
הוא מאן דמובין ליה שטרא לחבריה צריך
למיתבא ליה קני (ב) הוא וכל שעבודא דביה רב
אמר רב אשי אמרית ליה טעמא דכתב ליה הכי
הא לא כתב ליה הכי לא קני (ג) ויובי ציור על
פי צלוחתו הוא צריך אמר לי אין לצור ולצור
אמר

הכי קאמרי רבנן עד שיכור את מקומה ומי יוכל להסירה וכו'
דקאמרי רבנן עד שימשכנה משיכה ברה"ר מי קניא במסירה: **דאמרי**
תרווייהו כו'. סברות ניהו: **מסירה**. כגון כפסיה וצנהמה גסה: **קונה**
ברה"ר. דהא לא אפשר במשיכה: **משיכה**. בין כפסיה בין צנהמה
גסה וכ"ש צנהמה דקה קונה בסימטא שהוא מקום מיוחד לעומדים
בה שבו צהמה ועמלר של עשיה דמי וכו' דלפטר במשיכה לא
מהניא ביה מסירה כלום דעיקר מסירה אורחה ברשות הרבים
ומשיכה אורחה ברשות שיש לו חלק בו: **אבל הגבהה קונה בכל**
מקום. אפילו ברשות המיוחד למוכר לדדו: ומשמני מאי **עד**
שימשכנה כו'. לא ברשות הרבים מיירי אלן שימשכנה מרשות
הרבים לסימטא דקניא ביה משיכה ומאי עד שישכור כו' לאו
ברשות הרבים קאי אלן הכי קאמר ויכולה דברשות מוכר היא
ליה ליה חקנה לא במסירה ולא במשיכה עד שישכור את
מקומה: **לימא אבי ורבא דאמרי** כרבי. דאמר ספינה נקנית
במסירה ברשות הרבים ולא כרבנן דאילו רבנן לית להו מסירה
קונה ברשות הרבים דמשום הכי אמרי לא קנה עד שימשכנה
מרשות הרבים לסימטא והיכי שנקי רבנן ואמרי כרבי: **כל** היכא
דאמר ליה בעל הספינה ללוקח לך חוק וקני. והוא לקחה ואחו
בה דהיינו מסירה כולי עלמא לא פליגי דקני דודאי נקנית
במסירה ברשות הרבים: **רבנן סברי קפידא**. לא גמר להקנותו
אלן במשיכה ולא במסירה שאם ירצה מוכר יוכל לחזור בו כל
זמן שלא משכה זה לרשותו: **מראה מקום**. אי בעית אפילו
למשכה מיד לרשותך לך משוך דהא במסירה אקנייתיה לך: **לריך**
למיכסב. שטר אחר: **קני לך** כו'. ולפרושי אחא דהלכתא
כרבנן דפליגי עליה דרבי ואמרי עד שיכתוב וימסור וגם בל
לפרש היאך יכתוב ליה ההוא שטרא: **אמריתא לשטרא**.
מחובתי בשמועה זו. ורז אשי כרבי כקניא ליה דאחיות נקנית
במסירה בלא שטר אחר: **הא לא כתב ליה הכי**. אלן מסר בלא
שטר אחר לא קני כרבנן ואמאי וכי לצור על פי כלומיתו קנאו זה הא
סברא היא דמשום גביית חוב הכותב בו קוזני ליה והלכך במסירה
לחוד מיקני כרבי: **ואמר לי אין לצור ולצור**. ואי משום אונאה יתר
משמות ליהו ביטול מקח"ק * ומיזר לו דמיו וכו' ויחזיר לו שטר מיזב:
הכי

מסורת הש"ס

(א) לקמן פ"ג. (ב) לקמן פ"ד. (ג) לקמן פ"ה. (ד) לקמן פ"ו. (ה) לקמן פ"ז. (ו) לקמן פ"ח. (ז) לקמן פ"ט. (ח) לקמן פ"י. (ט) לקמן פ"יא. (י) לקמן פ"יב. (יא) לקמן פ"יג. (יב) לקמן פ"יד. (יג) לקמן פ"טו. (יד) לקמן פ"טז. (טו) לקמן פ"יז. (טז) לקמן פ"יח. (יז) לקמן פ"יט. (יח) לקמן פ"כ. (יט) לקמן פ"כא. (כ) לקמן פ"כב. (כא) לקמן פ"כג. (כב) לקמן פ"כד. (כג) לקמן פ"כה. (כד) לקמן פ"כז. (כה) לקמן פ"כח. (כו) לקמן פ"כט. (כז) לקמן פ"ל. (כח) לקמן פ"לא. (כט) לקמן פ"לב. (ל) לקמן פ"לד. (לא) לקמן פ"לז. (לב) לקמן פ"לח. (לג) לקמן פ"לח. (לד) לקמן פ"לז. (לה) לקמן פ"לח. (לו) לקמן פ"לז. (לז) לקמן פ"לח. (לח) לקמן פ"לז. (לט) לקמן פ"לח. (לס) לקמן פ"לז. (לט) לקמן פ"לח. (לס) לקמן פ"לז. (לט) לקמן פ"לח. (לס) לקמן פ"לז. (לט) לקמן פ"לח.

גליון הש"ס

רשב"ם ד"ה ואבי יל. ופסוקו לו רבו. ע"י לקמן פ"ג ח"ט כ"ה כ"ז

הגהות הב"ח

(א) נ"ב אמר רב אשי (א). דאמר וכו' במאי עסקינן. פ"ח. ר"פ סי"א. (א) דאמר ליה לך חוק וקני כ"ע לא פליגי בי ספרי דאמר: (ב) שם ק"י לך היא (ג) שם ק"י לך היא (ד) רשב"ם ד"ה מ"א ע"י ומ"א עד שישכור (ה) רבא ד"ה אמר וכו' ויחזיר לו שטרא למהני:

הכי

א ב ג מ"י פ"ד פ"ד
מכילת ג'
בכמות ובמית סמך פתח
מכ כפסיה ח"ח פ"י ק'ח
טפ"ט
ה ה' מ"מ ט"פ פ"ג ג
ו עין מ"מ ט"פ פ"ג ג
טפ"ז
ה ה' מ"י ט"י ה"א וי'
הסנה ומית סמך פתח
טפ"ט ח"ח פ"י ט"פ פ"ג
הסנה שמו; אמר רבי

רבינו גרשום
לא קשיא. היכא אמר רבי
דפסיה וקניא כפסיה
ברה"ר קונה לה כפסיה
ולא כפסיה משום דרבי
הוא וליה להי שרוא כלל
ברה"ר ואסור להי אם
ספר לו קנה משום דרבי
מחוקאי ומכר. אבל
במשיכה אינו קנה משום
דכל משיכה דרשיב
מרשותא דחבריה ובכפסיה
ברשותיה הוא ואי רבי
לאו רשות תרווייהו הוא.
והאי קאמר ח"ח פ"ט
נקנית במשיכה היינו
(טעמא). בסימטא. קני
פאן רבן נמר אלן
קאמר הוא שיש בו רשות
לשפיה לה כתי לה להי
קני ליה כמשיכה ולא
כפסיה. משום דכוין
דמשך ליה לפניה מרשות
דאחו ובמסירה דאחו
קני לה: **במאי** אוקימתא.
לאו דנקית כפסיה
ברה"ר: והא אבי רבא וכו'
מסירה קונה ברה"ר.
כפריות עילי: ומשי
לעולם מוקמי להויה כלמא
כתייתא רבי ברשות
הרבים ורק קשיא ליה ח'
דסיפא הכי קני ליה: מאי
עד שימשכנה. נמי דקני
לא משום דמשיכה קונה
ברה"ר: אלא עד שימשכנה
היינו לסימטא דהיינו
רשותיה: אי הכי מוקמת
לה ברה"ר אימא סיפא או
עד שישכור את מקומה
ללוקח וכו'. ותי סבר ח"ח
לה עד שימשכנה מהיר
לסימטא: ואם ברשותו של
בעלים הוא. התם כתיב
של מוכר הוא ברשות שאין
יכול למוכרו שם לא קנה
הלוקח עד שישכור את
מקומו שחפץ מוכר בו כן
המוכר כפסיה דומה כמו
ברשותו של לוקח מוכר:
אמאי אבי רבא דאמר.
תרווייהו לעיל מסירה קונה
ברה"ר ומי וי"ל כתי רבן
הכי נמי אמר רבי עיל
ושכרי ועבדי כרבי:
אמר רב אשי. לעולם אפי'
כרבנן כולי וכל היכא דאמר
ליה המוכר ללוקח לך חוק
וקני בראה פתח כ"ג לא
פליגי דאפי' רבנן מורי
דבמסירה פ"א אפי' ברה"ר:
כי פליגי היכא דאמר רבי
לך משוך וקני סר סבר
קפידא כלומר דאני קונה
עד שימשכנה מהיר
לסימטא. ורבנן סברי והא
דאמר ליה לך משוך וקני
אפי' דספר לו (לא קני)
רבי שעה ולא הוי הוי
מקשי וליא מי קני עד
ההוא יתא רבא וכו'. וכו'
אמר במסירה פ"ג ה' ו'
קאמר ליה לך משוך וקני
אזא מקום הוא לך רבי
י"ל קני. עיקר קנייה
במשיכה. והי' קני ליה
מי במסירה ברה"ר: צריך
למיתבא ליה בשטרא
אחתי קני לך אחי וכו'.
כי לצור על פי צלוחתו
הא צריך לשטרו והמקבל
היה קונה אותו בלא וביית
דממון שמו; אמר רבי